

Ustawa o działalności leczniczej w art. 28a nakłada na podmiot leczniczy prowadzący szpital obowiązek współdziałania z Policją w przypadku poszukiwania osoby zaginionej.

Współpraca ta jest realizowana w dwojaki sposób:

1. po pierwsze, przez obowiązek zawiadomienia Policji przez podmioty lecznicze prowadzące szpital wyłącznie o fakcie przyjęcia do szpitala określonych grup pacjentów - bez podawania ich danych, które mogłyby taką osobę zidentyfikować;
2. po drugie, przez obowiązek udzielania, przez podmioty wykonujące działalność leczniczą, informacji o przyjęciu osoby zaginionej w rozumieniu przepisów ustawy o Policji (ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji zobowiązuje do udzielania Policji wszelkiej pomocy w zakresie wykonywanych czynności, w tym poszukiwania osób zaginionych).

Obowiązek poinformowania Policji o przyjęciu pacjenta dotyczy:

- pacjentów małoletnich, z których przedstawicielem ustawowym nie można nawiązać kontaktu - nie później niż w okresie 4 godzin od przyjęcia oraz
- pacjentów, których tożsamości nie można ustalić albo potwierdzić na podstawie dokumentów - nie później niż w okresie 8 godzin odpowiednio od przyjęcia albo zgonu.

Potencjalnie mogą to być osoby poszukiwane jako zaginione. Niezasadne jest natomiast zawiadamianie Policji w przypadku, gdy do szpitala trafia osoba nieprzytomna czy małoletnia, której tożsamość jest znana (została przywieziona do szpitala z miejsca zamieszkania, pracy, szkoły, z innego szpitala) i możliwy jest kontakt z jej osobami bliskimi. Należy przy tym podkreślić, że realizacja ww. obowiązku jest realizowana przez przekazanie informacji o przyjęciu takiej osoby, bez podawania dodatkowych informacji ją identyfikujących (wzrostu, wagi, płci, cech szczególnych, przypuszczalnego wieku itp.).

W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowych rozwiązań dla Policji, w ustawie wskazano, że informacja będzie przekazywana na podany przez Policję numer telefonu, numer faksu albo adres poczty elektronicznej. Z jednej strony zwalnia to osoby zatrudnione w szpitalu z każdorazowego ustalania właściwego adresata informacji, z drugiej zaś zapewnia, że informacja trafi do właściwej osoby w Policji, bez zbędnej zwłoki.

Drugi sposób współpracy przewidziany w ustawie polega na udzielaniu informacji o osobie poszukiwanej (o osobie, a nie jej stanie zdrowia) przez wszystkie podmioty wykonujące działalność leczniczą, jeśli informacje te mogą być pomocne w poszukiwaniu osoby zaginionej.